

حق را تنها با زور و قدرت می توان ستاند

نویسنده و پژوهشگر ترکیه ای همزمان با عملیات طوفان الاقصی در مقاله ای به رابطه بین ستاندن حق و قدرت پرداخت که در ادامه به آن می پردازیم.

دکتر یاسین اکتای، نویسنده و پژوهشگر ترکیه ای

تأثیر شوکِ عملیات طوفان الاقصی که جنبش حماس در بامداد شنبه هفتم اکتبر 2023 آغاز کرد، همچنان ادامه دارد و دایره این تأثیر صرفاً به اراضی اشغالی محدود نمی شود بلکه تمام جهان را در بر می گیرد. یگان های عزالدین قسام که از 22 نقطه مختلف وارد مناطق اشغال شده گردیدند و شکستی بی سابقه در تاریخ رژیم جعلی «اسرائیل» را به اشغالگران قدس وارد آوردند که همین امر باعث شد تا به گفته جنبش حماس، جهان به هوش بیاید.

در حقیقت، تأثیر اولیه این حادثه در جهان، مشابه تأثیری است که رمان «مسخ» کافکا دارد. در این رمان، گریگور سامسا، قهرمان داستان یک روز صبح از خواب بیدار و متوجه می شود که مسخ گردیده و تبدیل به یک حشره بزرگ شده است. امروز نیز، جهانیان در حالی چشم شان به روی صبح باز شد که متوجه شدند رژیم «اسرائیل» که در طول سال های متمادی خود را به عنوان غول بزرگِ عرصه ی جنگ، فناوری، توان اطلاعاتی و قدرت نظامی مطرح کرده بود، امروز به یک شیر پاکتی تبدیل شده است.

سیل حرکت سربازان گردان های قسام

دیوارها، سیم های خاردار و سنگرهایی که در توصیف آنها از عبارت «نفوذ ناپذیر و غیرقابل گذر» یاد می شد در عرض چند دقیقه، مورد نفوذ قرار گرفت. در مناطق صهیونیست نشینی که تنها تحت تدابیر شدید امنیتی اجازه ورود به آن را می یابید، هزاران تن از سربازان گردان های قسام و مبارزان داوطلب فلسطینی – با سهولت و البته به شکلی سیل آسا – وارد آن شدند و این در حالی بود که سربازان و شهرک نشینان صهیونیست مانند موش، به دنبال سوراخی برای پنهان شدن می گشتند. رژیمی که از آغاز شکل گیری از قدرت، توان اطلاعاتی و مهارت های جنگی به عنوان ابزاری برای ایجاد وحشت در منطقه استفاده می

کرد، همه هیبت و عظمت خود را در برابر فناوری تولید موشک حماس که به تمسخر آن را «لوله های دودزا» می گفتند، از دست داد. البته این «لوله های دودزای پیشرفته سازی شده» نبود که تل آویو را شکست داد؛ بلکه این قدرت ایمان بود که هرگز در برابر توان، فناوری و بیدادگری استعمارگران تسلیم نشد.

«اسرائیلی» که ساکنان غزه را وادار به زندگی 16 ساله در محاصره کرده و حتی اجازه نمی داد تا یک گرده نان، دارو یا هر گونه مواد دیگری بدون اجازه اش وارد نوار غزه شود و در کنار این، احترام مردان، زنان، کودکان را زیر پا می گذاشت و عزت انسانی و حرمت مقدسات شان را نگاه نمی داشت، نتوانست چشم خود را بر روی صحنه رادمردی و پایداری که در چشمان مردم غزه وجود داشت، ببندد. این عزم و اراده، کابوس همیشگی صهیونیست ها بوده و امروز این کابوس به حقیقت مبدل گردیده است.

تداوم مقاومت

گزینه راهبردی و سیاسی پیش روی حماس، تنها تداوم مقاومت بود، مقاومتی که در عین مسلح بودن به قدرت ایمان، از چاشنی عقلانیت نیز بهره مند باشد. این مقاومت از توانی که برای پاسخگویی به جنایت های اشغالگران دارد، استفاده می کند. درست است که حماس، انتفاضه را با سنگ یعنی تنها ابزار در دسترسش شروع کرد؛ ولی این به معنای اکتفا کردن به استفاده از این ابزار نبود. حماس تمام توان خود را برای توسعه فناوری ها و امکانات مبارزاتی خود به کار بست تا بتواند چشم «اسرائیل» را نشانه بگیرد یعنی همان کاری را بکند که داود در مضاف با جالوت کرد.

در سال 2021 بود که حماس آشکارا ثابت کرد که توان آن را دارد تا گنبد آهنین و البته اسطوره ای رژیم صهیونیستی را به آبکش تبدیل کند و از همان زمان، این هشدار را برای «اسرائیل» ارسال کرد که این تحول به دست آمده یک حقیقت است نه یک فریب و نیرنگ و اگر این هشدار را جدی نگیرد، همان رنج هایی را تجربه خواهد کرد که فلسطینیان در طول سال ها تجربه نموده اند.

تا اندکی پیش از عملیات اخیر، حملات حماس صرفاً یک «واکنش ناتراز» و غیر قابل مقایسه با حملات صهیونیستی بود؛ ولی در جریان طوفان الاقصی، حماس برای اولین بار ابتکار عمل را به دست گرفت و حمله علیه اشغالگران را آغاز نمود و کاری کرد که صهیونیست ها همان کابوسی را تجربه کنند که نوار غزه در هر شب خود را با آن می گذراند. این خلاصه ی تمام ماجرا است. با وجود تمام هیاهویی که دوستان آمریکا و رژیم صهیونیستی به پا کرده اند، ولی قضیه اصلی در این نکته نهفته است که رژیم مذکور

برای اولین بار شرایطی را تجربه می کند که سال ها برای ملت فلسطین ایجاد کرده بود.

یک طرف این ماجرا، مردم غزه هستند که شانزده سال را تحت محاصره و بدون حتی حداقل های لازم برای شرایط زندگی یک انسان سر کردند و طرف دیگر ماجرا، رژیمی است که شهرک نشینان را از انحاء مختلف جهان - با وعده های فراوان - به اراضی اشغالی می کشاند تا اقدام به اشغال منازل و اراضی فلسطینیان بکند. در این شرایط و علی رغم تجاوزگری های صهیونیست ها، جهان لب به اهانت نسبت به فلسطینیانی می گشاید که در مقابل اشغالگران می ایستند. اشغالگران به جای اینکه به دور شهرک های صهیونیست نشین دیوار بکشند تا به ادعای خود از آنها حمایت کنند، دور مناطق فلسطینی نشین همجوار شهرک ها را دیوار می کشند تا کاری کنند که فلسطینیان زندگی در یک زندان بزرگ را تجربه کنند. آنها فلسطینیان را وادار می سازند تا برای آنکه از خانه ای به خانه دیگر بروند، ساعت ها از روز خود را در ایست های بازرسی ایجاد شده در وسط خیابان ها سر کنند.

رابطه بین ستاندن حق و قدرت

رژیم صهیونیستی هر وقت بخواهد دست به عملیات نظامی علیه فلسطینیان می زند و در جریان همین عملیات های روزمره نظامی علیه فلسطینیان و در اثنای همین تیراندازی های بی هدف، یک یا دو فلسطینی را در هر روز می کشد. کما اینکه در جریان رویارویی با فلسطینیان - هر بار - تعداد زیادی از آنان را بازداشت می کند. اشغالگران هر روز به مسجد الاقصی حمله می کنند و حرمت این مکان مقدس را زیر پا می گذارند و به حکم امر واقع، آن را به مالکیت خود درآورده اند و با تشویق دونالد ترامپ، رئیس جمهور پیشین آمریکا، سیاست بی توجهی را در قبال واکنش ها و خشم ملت های مسلمان پیش گرفته اند.

رژیم صهیونیستی به هیچ کدام از مصوبات سازمان ملل متحد پایبند نبوده و آنها را اجرا نکرد؛ زیرا به قدرت خود ایمان داشت و بر این باور بود که این قدرت برای تحمیل هر شرایط جدیدی کافی است. اشغالگران وقتی به این باور رسیدند که هیچ قدرتی نمی تواند جلوی آنها را بگیرد، بر تکبر و جسارت خود افزودند. از همه بدتر اینکه برخی کشورهای مسلمان نیز به قدرت اشغالگران باور داشتند. در سال های اخیر نیز توافقات عادی سازی مستمری میان شماری از کشورهای مسلمان با «اسرائیل» به امضا رسید که انگیزه همه این کشورها اعتقاد به اسطوره «اسرائیل، قدرت شکست ناپذیر» بود؛ ولی این کشورها نمی دانستند که با مواضع و اقدامات خود، بر تقویت این تفکر دامن می زنند.

نظام جهانی هر روز این حقیقت روشن را برای ما ثابت و تکرار می کند: اینکه در ماجرای حق با شما

باشد، کفایت نمی‌کند و باعث نمی‌شود تا ظلمی که به شما می‌رسد، پایان یابد. اینکه مستندات و شواهد و مدارک بر حقانیت شما صحه بگذارند، کافی نیست و تنها این قدرت است که در صورت برخورداری از آن و به کارگیری اش، می‌توانید حق خود را از ظالم بستانید.

رژیم صهیونیستی اراضی فلسطینی را به اشغال خود درآورد و با وجود اینکه سازمان ملل متحد و اکثر اعضای جامعه بین‌المللی این اقدام را اشغالگری می‌دانستند ولی هیچ کدام از اعضا جرات مقابله با اسرائیل (جهت بازپسگیری حقوق فلسطینیان) را نداشت. امروز - ولی - فلسطینیان خودشان مجبور به آن شدند که قدرت خود را نشان دهند تا به این ترتیب، آرمان عدالت خواهانه خود را محقق سازند و با دست خویش، حق شان را بازستانند و البته همین اتفاق نیز در عمل افتاد.

بعد از هفتم اکتبر (روز آغاز عملیات طوفان الاقصی)، این رژیم صهیونیستی نیست که یک واقعیت جدید را تجربه می‌کند؛ بلکه جهان یک شرایط کاملاً متفاوت را تجربه می‌کند و صد البته که این اتفاقات، تأثیرات گسترده‌ای دارد که همچنان ادامه خواهد یافت.

در مورد آنانی که در ترکیه، ما را با عنوان «عرب دوستان» می‌خوانند باید بگویم که آنان در واقع «دوستان اسرائیل» هستند. حوادث و رویدادهای روزهای اخیر نشان داد آنانی که پرچم تنفر نسبت به بیگانگان در ترکیه را به اهتزاز در می‌آورند و ما را به خاطر رد اندیشه‌های شان مورد انتقاد قرار می‌دهند، به ناگاه و بعد از عملیات حماس، تبدیل به دوستان «اسرائیل» شده‌اند و به نظر می‌رسد که تنفرشان نسبت به سوری‌ها و پناهندگان عرب ریشه در عشق شان نسبت به این رژیم اشغالگر دارد. این یک تضاد نیست که گروه‌های متعصب کرد و ترک در عشق شان به اسرائیل و تنفرشان از حماس با یکدیگر هم نظر باشند. این روزها، مواضع و جانبداری‌های ایشان کاملاً آشکار شده است.

همان طور که گفتیم، در روزهای آینده شاهد اتفاقات بیشتر خواهیم بود. بی‌شک، حوادث اخیر آغاز تغییرات بزرگ است.

منتشر شده در مرکز اطلاع رسانی فلسطین 12/اکتبر/2023